

പഞ്ചമസ്താന (കിമു ട. 121) നാമിന്നു പ്രത്യേക അനുബന്ധം.
 അഥാ കിമു ട. 121 നമു, മൃഗ: സുകി കിമു + നമു,
 'കിമു: ക:' 'കു വിഷാ:' ഇതി മൂത്രേണ കിമു ഇത്യമു
 കു അകുശി കുനമു, മൃ പ്രത്യേക കുനമു മൃ
 "നാമിന്നാകൃ: പ്രാക് പാദായ:" ഇതി മൂത്രേണ അപ്യപടാശാപി
 'അപ്യപാകാലമൃ:' ഇതി മൃഖ്ലുകി കുനമു,
 അകാ 22-4 ശബ്ദ വിഷാദി കുനഃ |

(കിമു ശബ്ദത്തിന്റെ പഞ്ചമീവിഭക്തി ധാരണ കമ്മാല.
 കമ്മാല എന്ന ശബ്ദത്തിനു പകരം കുനഃ എന്ന
 ശബ്ദം പ്രയോഗിക്കാം - കുന: എന്നത് കിമു ശബ്ദ
 ത്തിന്റെ പഞ്ചമീവിഭക്തിയിൽ നിന്നു നാമിന്നു പ്രത്യേക
 വന്ന രൂപം - (പഞ്ചമീവിഭക്തിയെ സൂചിപ്പിക്കാൻ
 ട. 121 പ്രത്യേക ചേർപ്പ് പറയുന്നു - കിമു + ട. 121)
 നാമിന്നു പ്രത്യേകത്തിൽ നമു എന്നു അവലോകിക്കുന്ന
 ട. 121 പ്രത്യേകത്തിൽ "മൃഗോപാദ..." എന്ന സൂത്രം കൊണ്ടു
 ലോപം. കിമു നമു, കിമു എന്നതിൽ കു ആദേശം
 കുനമു, വീണ്ടും ചട്ടം അനുസരിച്ചു സൂ
 പ്രത്യേക ചേർപ്പ് - ത്തിൽ പ്രത്യേകത്തിൽ
 അവലോകിക്കുന്ന ^{മൃഗോപാദ} അവലോകിക്കുന്ന പേര്.
 അവലോകിക്കുന്ന പേരിൽ 33 സൂ പ്രത്യേകത്തിൽ
 ലുക് ലോപം) കുനമു, ഖകാരത്തിൽ
 രൂപം വിവരണം - കുനഃ | ഇതു പോലെ
 27ഃ, നവഃ, ദാതഃ, ഇനഃ, അമൃതഃ, ഖട്ടിനഃ |

क्व क्वाप्तेन इत्यर्थे अप्रत्ययत्वात् किंशब्दात्
 "किंशो भव" इति श्रुतेण अत्र प्रत्यये किंशब्दात्
 "क्वानी" इति श्रुतेण क्व आदेशो क्वभात्
 (अत्र प्रत्यये त इत्), क्व | २५ प्रत्यये
 अल्पत्वत्वात् अल्पत्वं किं क्व ॥ (तादृक्तादृश्यात् अर्वा
 विभाकरिणि श्रुतेण अल्पत्वत्वात्)

कुत्र अत्र प्रत्ययस्य विभाकि संज्ञात्वात्
 (प्राक्केशतो विभाकिः) तकात्प्रत्यय
 इत्यन्त्यत्वात् इति श्रुतेण इत् संज्ञा नो भवति,
 'नोविभक्तौ लुप्ताः' इति निषेधात् इति
 नोच्यं वाच्यत्वात् 'तवर्गाश्चेत्त्वप्रातिषेधोऽतद्विहितः'
 इति वार्तिकेन निषेधात् ।

कुत्र — किंश शब्दात् अत्र विकल्पेन विधीयते ।
 अत्र अभावपक्षे 'अ अप्रत्ययत्वात्' इति
 गल् प्रत्यये "कु तिष्टोः" कु आदेशो कुत्र ।

इह इत्यत्र कः प्रत्ययः ?
 इह शब्दात् गल्प्रत्ययकः इ प्रत्ययः
 "इहो इहो" इति श्रुतेण ।

अप्रम्यन्तात् इके शब्दात् आवुना प्रत्यये इकम् इइत्
इति इशादेशे पद्योत-य' इत्यन्त इति इकारलोपे तादृतात्
त्वात् अप्रत्यये आन्पत्वात् अन्वुकि आवुना ।

२. अथ : ... अत्र पूरण ।

अथ : परुत्पश - - - - -

अनेन अत्रेण अथः परुत् परारि प्रेषमः परेयानि

अथ पूर्वेषुः आन्पेषुः उगेषुः आवरेषुः इतरेषुः

निपात्यन्ते ।

१. इ अथः = अमाने अष्टानि अथः -

अमानश्च अमानो अथश्च प्रत्ययश्च निपात्यन्ते ।

२. परुत् = पूर्वात्मिन् वत्सरे

३. परारि = पूर्वतरे वत्सरे

पूर्व पूर्वतर शब्दयोः परादेशः उकारि-य प्रत्यया

४. प्रेषमः = आत्मिन् वत्सरे

अप्रम्यन्तात् इके शब्दात् इकम् इइत्

आदेशे अमशाणि प्रत्यये गित्वात् आदित् इ

प्रेषम १ ।

५. परेयानि = परात्मिन् अष्टानि इत्यर्थे अप्रम्यन्तात्

ए परशब्दात् प्रथविप्रत्यये अलोपे

६ अथ आत्मिन् अष्टानि इत्यर्थे अप्रम्यन्तात् इके शब्दात्

य प्रत्यये इकम् इइत् आदेशे अथ ।

८ अथः इत्यर्थे इकम् इइत् आदेशे अथ ।
८ अथः इत्यर्थे इकम् इइत् आदेशे अथ ।

- (7)
7. पूर्वेषु : = पूर्वाक्षिण अक्षानि
 8. अन्वेषु : = अन्वाक्षिण अक्षानि
 9. उग्रवेषु : = उग्रवोरक्षः
 10. उत्तरेषु : = उत्तराक्षिण अक्षानि
 11. अल्पवेषु : = अल्पक्षिण अक्षानि

उद्युक्त प्रत्ययः
प्रत्ययः,
अकारलोपश्च।

५ - इत्यम इत्यग कः कः कः प्रत्ययः ?

अनेन प्रकारेण = इत्यम | इदम इत्यगत्
 "इदमव्ययम्" इति श्रुत्या व्ययप्रत्यये "पूर्वता
 रथाः" इति श्रुत्या इदमः इति आदेशे
 अन्वेषुः सौः लुकि इत्यम ।

६. प्रकारचयनं नाम् इ श्रुत्याः ?